

Переклад надійшов до редакції [Translation received] – 03.03.2021 р.

Фінансування [Financing] – самофінансування [self-financing]

<http://doi.org/10.17721/2663-6530.2021.39.17>

Аліна Бовсунівська (м. Київ, Україна)

alinabovs1@gmail.com

студентка кафедри романської філології
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
(Міністерство освіти і науки України)
01601, м. Київ, бульвар Тараса Шевченка, 14

A. Bovsunivska (Kyiv, Ukraine)

alinabovs1@gmail.com

Student of Romance Philology Department
Taras Shevchenko National University of Kyiv
(Ministry of Education and Science of Ukraine)
14 Taras Shevchenko Blvd., Kyiv, Ukraine, 01601

Я вірю, що любов моя мене переживе, щоб завжди бути в світі поруч з Вами,
щоб ненавмисно, десь на самоті, за звичкою покликали мене,
або у натовпі очима шукали поміж головами,
та відчували навесні у світанковий час
як з першим променем прилинуло моє тепло до Вас... (Сергій Савоценко)

*Yo tengo fe que mi amor no morirá por mi muerte
Para estar contigo para siempre,
Para saber que me recuerdas todavía y nunca me olvidas,
Que buscas tú mi silueta entre figuras elusivas,
Que al llegar la primavera podrás sentir al alba
con la primera luz mi calidez llegando ...*

ОТТЕПЕЛЬ

Строптивая зима к исходу января
Сменила на каприз суровую тональность,
Весенние фантазии не пропадают зря,
И будит талая вода сентиментальность.

По краю тротуара – лужи, тает серый лед,
Светлее стали лица у прохожих,
И незнакомка так легко на каблучках идет,
И цвет волос почти такой, похожий...

Днем в городе в кафе случайно слышу наш романс,
И тают, словно лед, спокойствие и смелость,
И втайне, даже от себя, я думаю о Вас,
Быть может, чаще, чем того хотелось.

Как киноленты, рвутся сны,
во всех фрагментах вместе мы,
среди весны, как раньше.
Но обрывается сюжет,
и я ищу, ищу ответ
ДА или НЕТ? Что дальше?.. (Сергей Савощенко)

EL DESHIELO

*Al terminar su reino el invierno terco
Cambió el tono serio al poco delicado.
La primavera ya está andando cerca
Dejando rastro tierno en el lugar helado.*

*Verás los charcos dondequiera, el hielo derretido,
Y las personas son con cara más feliz,
Y una mujer andando en tacones despacito
Con pelo de color igual, o sólo con matiz...*

*El día, en la ciudad, de un café la romanza conocida viene
Y como el hielo se derriten mi valor y paz.
Es tu imagen que mi mente, sin mi permiso, lo mantiene.
¡Mis pensamientos! Quizás, no los controlo más.*

*Mis sueños están cortados en fragmentos
Donde estamos juntos. Son momentos
en un viaje tiempo atrás.
Pero se corta el cuento.
El final abierto.
¿SÍ o NO? ¿Qué más?..*